

Ivy chẳng thích côn trùng.

Có loài đẹp đấy, nhưng cũng có loài đến là phiền phức.

Nào bò lên chiếc bánh, vo ve quanh tai,
rồi chui vào vòi voi “cù ki” đến hắt cả hơi...

HẮT XÌÌÌ!

“Ôi!” Một giọng nói nhỏ vang lên.
“Cẩn thận nào!”

Đó là một chú sâu bướm,
tên là Bướm phượng Hoàng đế.
“Côn trùng chúng tôi thú vị hơn
cậu nghĩ nhiều.” Sâu bướm
nghiêm nghị nói.

“Kiến là vận động viên cử tạ.
Cô ấy có thể vác nặng gấp
năm mươi lần cơ thể mình.”

“Bướm kia có thể bay
tận hai ngàn dặm.”

“Và cái que mà cậu suýt giẫm
lên lại chẳng phải que đâu!”
Voi Ivy kinh ngạc. Càng nghe
sâu bướm kể, cô càng sửng sốt.

HẤP!

Ê!

